

Tomb a la política balear

Unió Mallorquina ja no té grup parlamentari propi al Parlament de les Illes Balears. Dimarts dia 4 de novembre se'n certifica la dissolució. El diputat Bartomeu Vicens, suspès de militància per la direcció encapçalada per Miquel Nadal, feu efectiu el pas al grup mixt, tal com li demanà el partit. Aleshores entrà en joc el reglament de la cambra, que preveu que quan un grup quedi durant la legislatura amb menys de tres membres, tots entraran a formar part del grup mixt. Per tant, UM se'n va en bloc al mateix grup on hi ha les dues electes d'Eivissa pel Canvi i el diputat de l'Agrupació Independent Popular de Formentera (AIPF). Val

Antich rebutja d'avançar les eleccions i cerca suports en el PP, que es mostra disposat a pactar amb el PSIB-PSOE.

a dir que també la presidenta de la cambra, Maria Antònia Munar, queda oficialment fent part del grup mixt, que ha duplicat els integrants de cop: de tres diputats a sis. A efectes pràctics, el pas d'UM a aquesta nova situació sig-

nifica que perdrà temps d'intervenció en els plenaris, recursos econòmics, personal, etc.

Sense eleccions anticipades. La crisi d'UM té origen en la imputació amb càrrecs contra Bartomeu Vicens pel cas de presumpta corrupció conegut per *So n'Oms*. El cas el portà al jutge, que s'inhibí en favor del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, atès que és aforat. La fiscalia anticorrupció li demana presó. Ara el Tribunal Superior haurà de decidir –la setmana passada, a Palma, s'especulava que la decisió seria divendres dia 7– sobre la seva situació processal. Tanmateix, sembla clar que Vicens no dimitirà. Ha negat aquesta possibilitat més d'una vegada i la seva actitud d'aferrar-se a l'escó fa pensar que és part de l'estratègia de defensa. De fet, segons publicà el *Diario de Mallorca*,

els advocats de Vicens li han recomanat que en cap cas no dimitesqui. Les conseqüències polítiques no es feren esperar. La primera fou la suspensió de militància de Vicens i el pas al grup mixt, que arrossegà els seus companys. Però la crisi no s'aturà aquí.

UM decidí, al consell polític del dia 30 d'octubre, que si la "situació d'inestabilitat política" es mantenia l'única cosa que caldria fer per sortir-ne seria convocar eleccions anticipades. I demanà al president Francesc Antich que no refusàs aquesta possibilitat. En una entrevista concedida al *Diari de Balears*, el secretari general de la formació, Miquel Ferrer, s'hi refermà. Al rerefons hi ha el fet que, tècnicament, el govern està en minoria. Malgrat que Vicens ha dit que mai no votarà contra la majoria, ningú no està còmode comptant amb un vot decisiu que és el d'un diputat implicat en un procés ju-

dicial. A més, la situació interna d'UM ho complica encara més tot, perquè és evident que Vicens compta amb el suport decidit de Munar i dels seus fidels, tots en franca rebel·lió contra la direcció actual. Així doncs, el perill d'inestabilitat és evident.

Però, malgrat tot, el president Antich rebutjà de pla convocar eleccions anticipades. Després del consell de govern del dia 31 d'octubre, va comparèixer a la sala de premsa del Consolat de Mar per sotmetre's a les preguntes dels periodistes. La major part de les qüestions tractaren sobre la crisi arran de l'actitud de Vicens de no dimitir, i també sobre la imputació judicial al president del Consell d'Eivissa, i diputat del PSOE al Parlament, Xico Tarrés. Antich refermà la seguretat que l'afer *Tarrés* és "molt diferent" dels altres diputats imputats, perquè únicament és producte de la mecànica normal del jutjat i que no hi ha cap acusació en contra. Val a dir que Tarrés mateix ha demanat al jutge que avanci la seva declaració –prevista per al 2 de febrer– perquè "així es veurà que no tinc res a amagar, que sóc innocent i que tot això és un muntatge". Pel que fa a la convocatòria d'eleccions anticipades que UM demana que rumiï, Antich s'hi mostrà rotund: "No s'avançaran les eleccions; amb la crisi econòmica tan severa que patim, ara toca treballar tots junts per fer front a aquesta situació que afecta negativament els ciutadans."

Pactes PSOE-PP? Antich també digué que, "davant la situació parlamentària actual", cal que tots els partits demostrem responsabilitat i "per això parlaré amb tots els grups per dur endavant allò que beneficiï els ciutadans". Això vol dir que parlarà amb el PP, perquè tota la resta forma part de la majoria. Va ser una declaració força significativa, perquè només quatre dies abans la portaveu del PSOE, Rosamaria Alberdi, havia negat qualsevol possibilitat d'acceptar l'oferta de col·laboració del PP perquè "té tres imputats que podrien acabar en situació pitjor que la que ens afecta ara" (en referència a Vicens). Els conservadors no es torbaren gaire a recollir el quant llançat per Antich el divendres 31. El dimarts dia 4 de novembre se sabia que

el PP oferia un pacte inicial que consistia a cedir els seus 29 vots a Antich en canvi que el govern reduís alts càrrecs –per donar imatge d'austeritat en temps de crisi–, que pactàs una llei de televisió pública que posàs fi al model actual d'IB3 i que destinàs més diners a turisme, sanitat i educació.

A banda que aquest possible pacte reïxi o no, el fet és que aquestes dues darreres setmanes la relació PP-PSOE ha canviat força. Si abans la corrupció era l'element bàsic de la relació –o, més ben dit, de la confrontació–, ara les referències crítiques per la qüestió han caigut en picat. Antich mateix digué a la conferència informativa que "per ventura cal no usar" tant la corrupció en la lluita entre partits. Aquest també fou un canvi substancial en el discurs socialista, perquè, si bé és cert que el president mai no havia criticat el PP per la corrupció, el PSOE sí que ho feia a través d'uns altres portaveus, tant orgànics com institucionals.

Tot això vol dir que ara hi ha voluntat de pacte entre les dues formacions majoritàries? Doncs, si més no, ho sembla. El diputat del PP, i portaveu al Consell de Mallorca, Jaume Font –en conversa amb aquest setmanari–, es mostrà disposat a "pactar les qüestions bàsiques" per superar "aquesta sensació d'inestabilitat, perquè, si no, els ciutadans ens ho faran pagar a tots". Font explicà que, just després de saber-se la greu situació judicial de Vicens, Rosa Estaràs –presidenta del PP i portaveu parlamentària–, s'ofereí a Antich per a allò que necessitàs, i li donà garantia que no presentarien cap moció de censura, que si ha de menester els vots del PP als pressupostos els tindrà i també per a no avançar les eleccions. És la primera vegada, d'ençà de la instauració autonòmica, que es respira aquest ambient embrionari de voluntat de pactes entre les forces majoritàries. D'això, no cal deduir-ne que necessàriament arribin a concretar-se, però si més no ara parlen i la relació és infinitament més bona que no pas en qualsevol època passada. Per exemple: al plenari del Parlament de dimarts de la setmana passada, el PP donà suport a les mesures fiscals anunciades pel govern d'Antich.

Miquel Payeras

Francesc Antich ha anunciat que no hi haurà eleccions anticipades a les Balears.